

Nr 395.

Av herr *Petrén m. fl.*, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1951/52 m. m.*

I olika sammanhang har under senaste åren framhållits, att befordrings- och löneförhållandena för flygingenjörspersonalen äro otillfredsställande. En konsekvens av dessa förhållanden har blivit, att ett stort antal flygingenjörer lämnat sin tjänst på aktiv stat vid flygvapnet och svårigheter ha yppat sig vid rekryteringen.

Vid ett flertal tillfällen har chefen för flygvapnet funnit det nödvändigt att fästa myndigheternas uppmärksamhet på dessa förhållanden. Sålunda föreslog chefen för flygvapnet i remissyttrande över 1945 års försvarskommittés betänkande — med hänvisning till flygvapnets ökade behov av duglig teknisk personal — att, utöver kommitténs förslag, för ytterligare åtta närmare angivna befattningar skulle avses flygdirektörer i stället för flygingenjörer.

Departementschefen förklarade sig emellertid i propositionen 1948:206 ej beredd att då taga ställning till nämnda förslag med hänsyn till pågående och förebådade utredningar. I sitt utlåtande nr 160 i anledning av nämnda proposition framhöll statsutskottet, att befordringsutsikterna för den civilmilitära tekniska personalen vid flygvapnet, under bifall till propositionen, i vissa avseenden komme att bli ogynnsammare än vid övriga försvarsgrenar. Med hänsyn till möjligheterna att rekrytera och inom flygvapnet behålla väl kvalificerad personal för den betydelsefulla tekniska tjänsten förutsatte utskottet, att befordringsfrågan ägnades uppmärksamhet av Kungl. Maj:t.

I sitt utlåtande nr 161 i anledning av propositionen 1948:209 berörde statsutskottet åter samma fråga i samband med avgivande av yttrande över i motion framställda yrkanden om inrättande av vissa högre beställningar vid mariningenjörkåren. Statsutskottet underströk därvid vikten av att mariningenjörkåren utan allt för stor tidsutdräkt tillfördes ett antal beställningar i högre lönegrader och att i samband därmed borde undersökas, huruvida behov av liknande åtgärder föreläge beträffande flygingenjörspersonalen.

Med hänsyn till att 30 lönegraden enligt försvarets tjänsteförtecknings-sakkunnigas rekommendation icke längre avsågs skola ingå i lönegrads-serien för ingenjörspersonal uppdrog Kungl. Maj:t genom brev den 30 juni 1948 åt chefen för flygvapnet att avgiva förslag till fördelning på beställningar i 31 och 29 lönegraderna av de i 30 lönegraden då placerade beställningarna för flygingenjörer av 1. graden, som avsåges skola bibehållas i

organisationen. Till personalförteckningen för budgetåret 1948/49 föreskrevs vidare, att vid uppkommande vakanser i beställningarna för flygingenjörer av 1. graden frågan om beställningarnas återbesättande skulle prövas av Kungl. Maj:t, som ägde att tills vidare återbesätta sistnämnda beställningar i lönegrad Ca 29.

Med anledning av nyssnämnda uppdrag föreslog chefen för flygvapnet, att — i avvaktan bl. a. på resultatet av 1946 års militära förvaltningsutrednings arbete — de mest angelägna behoven preliminärt skulle tillgodoses genom att 20 beställningar överfördes från Ca 30 till Ca 31. Civilförvaltningen hade icke funnit anledning till erinran mot ifrågavarande förslag.

Departementschefen ansåg sig emellertid i propositionen 1949: 135 böra förorda, att med prövningen av fördelningsfrågan i sin helhet finge anstå, intill dess att det med hänsyn till bland annat pågående förvaltningsutredning bleve möjligt att i ett sammanhang meddela beslut om fördelningen av samtliga berörda beställningar i Ca 30.

Till personalförteckningen för budgetåret 1949/50 fogades samma föreskrift om återbesättande av beställningar i lönegrad Ca 30, som gällde för budgetåret 1948/49, dock med undantag för en beställning, som vid vakans skulle indragas.

I skrivelse av den 9 mars 1950 har chefen för flygvapnet ånyo tagit upp frågan om genomförande av uppdelningen av flygingenjörbeställningar i 30 lönegraden och föreslagit, att för budgetåret 1950/51 24 beställningar i Ca 30 skulle överföras till Ca 31. Chefen för flygvapnet framhöll i detta sammanhang de stora olägenheter, som i befordringshänseende uppstått genom ovannämnda till personalförteckningarna för budgetåret 1949/50 och 1950/51 fogade föreskrifter angående återbesättande av vakanta flygingenjörbeställningar i 30 lönegraden i Ca 29. Ifrågavarande föreskrifter hade nämligen medfört, att någon befordran av flygingenjörer i Ca 29 inte kunnat äga rum sedan den 1 februari 1948, vilket inneburit en försämring i befordringsförhållandena för flygingenjörer i mellanskiktet i förhållande till vad som varit fallet, om uppdelningen av Ca 30-beställningarna icke aktualiserats. Samma förslag, som framförts av chefen för flygvapnet, framställdes även i likalydande motioner i båda kamrarna (I: 130 och II: 236).

Vid anmälan av propositionen 1950: 110 anförde emellertid föredragande departementschefen (s. 97 resp. 120), att han ej heller till budgetåret 1950/51 kunde föreslå utbyte av marin- eller flygingenjörbeställningar i 30 lönegraden mot högre beställningar. Så blev även riksdagens beslut. Ovannämnda föreskrifter angående återbesättande av ledigblivna beställningar i Ca 30 tillfogades även personalförteckningen för budgetåret 1950/51. I skrivelse den 14 februari 1951 har chefen för flygvapnet, med hänvisning till att åtgärder snarast måste vidtagas för att förbättra befordringsförhållandena för flygingenjörspersonalen och undanröja den orättvisa, som vederfarits flygingenjörer i mellanskiktet, därigenom att befordran till 30 löne-

graden av ovan berörda orsaker ej kunnat ske sedan 1948, ånyo framfört sitt förslag från 1950 att utbyta 24 beställningar i Ca 30 mot samma antal beställningar i Ca 31 (prop. 1951: 110, s. 167).

Under det att departementschefen i propositionen 1951: 110 tillstyrkt, att ett visst antal beställningar i 30 lönegraden vid mariningenjörkåren för budgetåret 1951/52 överförs till 31 lönegraden för att vid denna kår i viss utsträckning undanröja de olägenheter ur befordringssynpunkt, som uppkommit genom att sedan tre år återbesättande icke fått ske i 30 lönegraden, har han emellertid ej ansett sig kunna tillstyrka motsvarande åtgärder vad beträffar flygingenjörspersonalen.

Med hänsyn till den livsviktiga betydelse det har för flygvapnet att, under den period av nära nog explosionsartad teknisk utveckling, som f. n. pågår på flygmaterielområdet, äga tillgång till en högt kvalificerad och erfaren ingenjörstab av erforderlig storlek för att säkerställa ändamålsenlig vård och rätt handhavande av den dyrbara materielen, för vars anskaffande riksdagen årligen beviljar belopp på hundratals miljoner kronor, synes det oss betänkligt, att de sedan flera år rådande olägenheterna i befordringshänseende för flygingenjörerna skola fortfara. Det är oss bekant, att den nu vid flera tillfällen uppskjutna uppdelningen av flygingenjörbeställningarna i 30 lönegraden, vilken i princip beslutats år 1948 och sedan dess förhindrat normal befordran av flygingenjörer i mellanskiktet, förorsakat en växande irritation bland dessa ingenjörer, vilka utgöra den kategori, varur de tekniska toppplatserna vid flygvapnet i framtiden skola rekryteras. Sedan den 1 juli 1948 ha sammanlagt åtta flygingenjörer i 29 och 30 lönegraderna lämnat sin anställning vid flygvapnet, varav flera tillhörande de bäst meriterade.

Vi äro av den uppfattningen, att det skulle vara synnerligen olyckligt, om det av chefen för flygvapnet föreslagna överförandet av ett antal flygingenjörbeställningar i 30 lönegraden till 31 lönegraden ej skulle kunna bifallas nu, när departementschefen funnit denna angelägna åtgärd möjlig att genomföra beträffande mariningenjörkåren, i all synnerhet som redan nu antalet högre befattningar i teknisk tjänst — såväl absolut som procentuellt — är mindre vid flygvapnet än vid marinen.

Under återopande av ovanstående hemställa vi därför,

1. att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition 1951: 110, punkt 11:6, måtte besluta, att av de i gällande personalförteckning för flygingenjörspersonalen i lönegraden Ca 30 övergångsvis uppförda beställningarna 24 beställningar omändras till flygdirektörer av 2. graden (Ca 31) och
2. att anslaget under Flygvapnet: Avlöningar till aktiv personal m. fl. höjes med motsvarande belopp.

Stockholm i april 1951.

F. Petré.

G. Elofsson.

P. G. Lundgren.